

νην, αντιπροέδρους δὲ τοὺς βουλευτὰς Συρίας Ναφῆ ἐφένδην καὶ Χαλλήλ Γανέμ, ἐπεδόθη δ' ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐξελέγξεις τῶν ἐκλογῶν.

Λίαν ἀπησχόλησε κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸν ὁθωμανικὸν τύπον τὸ κρητικὸν ζήτημα, ὅπερ συνέδεσάν τινες μετὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος. Πιστεύομεν μᾶλλον ὅτι τὸ ζήτημα ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὅλως ἐσωτερικὸν προερχόμενον ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ Ὀργανικοῦ νόμου τοῦ παραχωρηθέντος εἰς τοὺς Κρήτας βασιζομένων αἰτήσεων αὐτῶν. Δυστυχῶς δι' οἰανδῆποτε λόγον αἱ αἰτήσεις αὗται πρεωράθησαν καὶ οἱ Κρήτες χριστιανοὶ ἐδυσπίστησαν ἴσως εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἐζήτησαν τὴν ἐκεῖ ἀποστολὴν κυβερνητικῶν ἀντιπροσώπων πρὸς κύρωσιν τῶν αἰτήσεων αὐτῶν. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐβράδυνε, καὶ τινες τῶν ζωηροτέρων συνεκρότησαν συναθροίσεις, ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς φόβους περὶ ἐπαναστάσεως. Ἡδὴ ἡ Πύλη ἔκρινε καλὸν ν' ἀποστείλῃ δύο τῶν διακεκριμένων αὐτῆς λειτουργῶν εἰς Κρήτην, ἐνθα μετέβησαν προχθὲς ἐπὶ εἰδικοῦ ἀτμοπλοίου ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Κωνσταντῖνος Ἀδυσίδης καὶ ὁ Κρῆς Σαλήμ ἐφένδης, ἐξ ὧν ἐλπίζεται ἡ τῶν Κρητῶν καθυσύχαις διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν νομίμων πόθων αὐτῶν.

Περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος προκειμένου, πολλὰ λέγονται καὶ ὑπονοοῦνται ὡς ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς παρασκευῶν. Νομίζομεν ὅτι ἡ σύνεσις ἦν ἐπεδείξατο κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς Ἀνατολῆς κρίσιν ἡ Ἑλλάς, σύνεσις μὴ ἀποκλείουσα τὴν πρόνοιαν ἐπὶ τῇ ὁληθρίᾳ περιπτώσει τῆς προόδου τοῦ πανσλαβισμού καὶ τῆς διακανονίσεως τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων κατὰ τοὺς πανσλαβιστικοὺς πόθους παρέχει τὸ μέτρον καὶ τὴν ἐξηγήτην τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐτέραν ἐρμηνεῖαν οὐχ ἥττον ἐκφραστικὴν παρέχει ἡ στάσις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Ἐκτὸς τῶν ἀφορώντων ἀμέσως εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ζητημάτων τούτων οὐδὲν σχεδὸν ἐπισυνέβη σπουδαῖον γεγονός· ἐκτὸς τῆς

λήξεως τῆς τελευταίας ἐν Γαλλίᾳ κρίσεως. Τὴν 2/14 ἐσχηματίσθη ὀριστικῶς τὸ ὑπουργεῖον Δυφῶρ, ἱκανοποιήσαν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν δημοκρατικῶν, αὐθημερὸν δὲ ἀνεγνώσθη ἐν ταῖς βουλαῖς διάγγελμα τοῦ στρατάρχου ὁμολογοῦντος ὅτι ὑπακούει εἰς τὴν ἀνέκκλητον κρίσιν τῆς χώρας ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἀναγνωρίζοντος τὸ ἀνεύθυνον τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας καὶ τὸ ἀλληλεγγύως καὶ ἀτομικῶς ὑπεύθυνον τῶν ὑπουργῶν. Ἡ ὑποταγὴ αὕτη τοῦ στρατάρχου Μάκ-Μαὼν μετὰ πεισματῶδη πάλιν εἰς τὴν φωνὴν τῆς χώρας ἱκανοποίησε τὴν δημοκρατικὴν πλειονοψηφίαν, ἥτις τὴν ἐπιούσαν ἐπεψήφισε τὸν αἰτηθέντα παρὰ τοῦ ὑπουργείου δίμηνον προϋπολογισμόν καὶ τοὺς τέσσαρας ἐμμέσους φόρους, μεθ' ὃ ἀνεβλήθη ἡ Σύνοδος εἰς τὴν 8 ἰανουαρίου, ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου κ. Δυφῶρ εἰσήγαγε νομοσχέδιον περὶ ἀμνηστίας τῶν τοῦ τύπου ἐγκλημάτων.

Τελευταίαν εἶδησιν ἀναγράφομεν μετὰ λύπης διὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸν θάνατον τοῦ πρώην πατριάρχου Ἀνθίμου τοῦ ΣΤ' τρις πατριαρχεύσαντος, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ αὐτοῦ πατριαρχείᾳ μεγάλην ἐγγάρψαντο σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθοδοξίας· διὰ τῆς ἀποκηρύξεως τῆς ἀρχῆς τοῦ φυλετισμοῦ, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα. Ὁ αἰδιδίμος ἱεράρχης ἀπεβίωσε τὴν προχθὲς πέμπτην πλήρη ἡμερῶν ἐν Κανδιλί.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Πλέβνας οὐδὲν ἐπῆλθε σπουδαῖον στρατιωτικὸν γεγονός. Τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ στερούμενον σπουδαιότητός τινος εἶναι ἡ ἀτυχὴς ἐπίθεσις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ Σουλεῦμάν πασσᾶ κατὰ τῶν ῥωσικῶν θέσεων τοῦ Πύργου καὶ τῆς Μάτσκας, σκοπὸν ἔχουσα τὴν κατὰ τῆς Βιέλκας προέλασιν. Ἡ ἐπίθεσις ὑπῆρξε πεισματῶδης, ἀλλ' οὐχ ἥττον πεισματῶδης καὶ ἡ τῶν Ῥώσων ἀμυνα. Τετρακισχίλιοι ἀπώλοντο Ῥῶσοι κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Σουλεῦμάν πασσᾶ ἀπέναντι 1800 περίπου

Τούρκων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατώρθωσαν ν' ἀποκρούσωσι τὴν ἐπίθεσιν.

Ἐκτοτε, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1/13 δεκεμβρίου, ἐνεκα τῆς πτώσεως τῆς Πλέβνας καὶ τῆς ἀποτυχίας ταύτης, ἐγένετο, φαίνεται, ἀναγκαστικὸν νὰ τροποποιηθῇ ἐν πολλοῖς τὸ σύστημα τῆς ἀμύνης καὶ νὰ μετατεθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τετραπλεύρου εἰς μέρος, ὕπερ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Πλέβνας ἀποβαίνει ἐπικαιρότερον. Οὕτω, κατὰ τὰ γενόμενα, ἐξεκενώθησαν θέσεις τινὲς τοῦ τετραπλεύρου, ἀλλὰ ποῖαί τινες δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι.

Κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Σοφίας ἀμφότεροι οἱ στρατοὶ διετήρησαν τὰς θέσεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, οἱ μὲν Τούρκοι τὰς τοῦ Καμαρλί, οἱ δὲ Ῥώσοι τὰς τοῦ Ὁρχανιέ, Βράτσεζι καὶ Ἐτροπόλ. Μικραί τινες συμπλοκαὶ καὶ ἀμοιβαῖοι κανονιοβολισμοὶ δὲν ἐπαυσαν καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Οἱ Ῥώσοι κύριον φαίνεται ἔχοντες σκοπὸν κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα τὴν κατάληψιν τῆς Σλατίτσας καὶ τῶν Πυλῶν τοῦ Γραϊανοῦ ἢ τοῦ Ἰχτιμάν. Ἐντεῦθεν πρόσκοποι αὐτῶν ἀναφαίνονται κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Προκειμένου περὶ τῶν στρατιωτικῶν γεγονότων, μνημονεύομεν ἐν παρόδῳ τοῦ διαδοθέντος καὶ διαψευσθέντος θανάτου τοῦ ἀνδρείου προμάχου τῆς Πλέβνας Ὁσμάν πασσᾶ. Ὁ ὀθωμανὸς ἀρχιστράτηγος μετὰ πολλὰς περιποιήσεις ἐν Πλέβνᾳ καὶ ἐξαίρετικὰς τιμὰς παρὰ τε τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς ἀφίκετο τὴν τρίτην εἰς Ζίμνιτσαν, ὅθεν ἀποσταλήσεται εἰς τὸν ὀρισθησόμενον αὐτῷ τόπον διαμονῆς. Ἐλλείπουσιν εἰσέτι αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῆς πτώσεως τῆς Πλέβνας καὶ τῆς προαγγελθείσης αὐτῆς μάχης. Ἐν Ρουσσουκίῳ καὶ ἐν Σιλιστρίᾳ ἐξηκολούθητε καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὁ ἀμοιβαῖος κανονιοβολισμός.

Τὴν 2/14 ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν ὁ τῆς Σερβίας ἀντιπρόσωπος ἐπιθεὺς τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου παρὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ. Αὐθημερόν ὁ ἡγεμὼν Μιλάνος διέταττε τοὺς στρατοὺς αὐτοῦ νὰ ὑπερβῶσι τὰ μεθόρια. Καὶ ἀληθῶς

ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐβδομάδος ταύτης τρεῖς ἠγγέλθησαν προελάσεις τῶν Σέρβων, αἱ μὲν ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ πρὸς τὴν Νύσσαν καὶ πρὸς τὸ Κουρσουμλοῦ, ὅπερ κατέλαβον ἐγκαταλείφθην, ἡ δὲ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν διὰ το Περὸτ, ἣτις ἐπιτυχάνουσα δύναται νὰ ἐπενέγκῃ τὴν συνένωσιν τῶν Σέρβων μετὰ τῶν ἐν Βράτση Ῥώσων καὶ νὰ ἀπειλήσῃ τὴν θέσιν τῆς Σοφίας. Ἀλλ' ἄχρι τοῦδε αἱ προελάσεις αὗται δὲν φαίνονται σπουδαῖαι. Ἡ Τουρκία παρετρεῦσεν ἐν τῷ ἱστορικῷ Κοσσυροπεδίῳ ἰκανὰς δυνάμεις πρὸς ἀμυναν, ὧν ἀρχηγὸς διορίσθη ὁ Νουσερίτ πασσᾶς, ἄλλοτε διοικητὴς Θεσσαλονίκης.

Περὶ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἐργασιῶν τῶν Μαυροβουνίων ἐλλείπουσι τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰδήσεις. Ἐκδρομαὶ μόνον αὐτῶν ἀγγέλλονται ἐν Ἐρζεγοβίνη καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ Σερβίᾳ γινόμεναι κυρίως πρὸς διαρπαγὴν.

Αἱ ἐν Ἀσίᾳ στρατιωτικαὶ ἐργασίαι τῶν Ῥώσων ἡρεμοῦσιν ὥς ἐκ τοῦ δριμέως χειμῶνος καταγίνονται τῶν εἰς διαχάραξιν ὁδῶν πρὸς μετακομιδὴν τοῦ ἀπαιτουμένου βαρέος πολεμικοῦ ὕλικου διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἐρζερούμ. Κινήσεις τινὲς αὐτῶν γίνονται καὶ περὶ τοῦ Βατούμ, ὁ δὲ κανονιοβολισμὸς τῶν ὀχυρωμάτων τῆς πόλεως ταύτης ὁσημέραι ἐπιτείνεται.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ Ἡ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ κ. Μάρκος Μιγγέτης, εἰς τῶν περιφανιστάτων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας, διαπραγματεύεται τὸ σπουδαῖον ἀντικείμενον τῶν σχέσεων ἢ μᾶλλον τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας ἐν βιβλίῳ προσεχῶς ἐκδοθησομένῳ, οὗ μακρὸν δημοσιεύει ἀπόσπασμα ἢ Nuova Antologia τῆς Φλωρεντίας. Τοῦ ἀποσπάσματος τούτου δίδομεν ἐνταῦθα μικρὰν ἀνάλυσιν.

Ὁ κ. Μιγγέτης οὐδαμῶς φοβεῖται τὴν κληρικὴν ἀντίδρασιν. Ἡ ἰσχὺς τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν περιφανῆ πολιτικόν, ἐξέπεσεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἡδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἐκκσιδέκατον δὲν ἡδυνήθη νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐπανάστασιν, σήμερον δέ, καίπερ μεγάλους καταβάλλουσα ἀγῶ-